

ODNOS VJERE I NEVJERE

CILJEVI

- definirati pojmove vjere i nevjere
- raspraviti o (ne)valjanosti razloga zbog kojih neki ljudi ne vjeruju u Boga
- odrediti obrazac ponašanja nas vjernika prema nevjernicima

POTREBNI MATERIJALI

- dva hamer papira
- prazni listovi
- flomasteri, olovke...
- ljepilo

UVODNI DIO >>> UVODNA MOLITVA

Animator zamoli jednu osobu da pročita molitvu ili je on sam pročita.

Gospodine, hvala ti na daru vjere kojom si obogatio naše živote. Ona je ta koja nas vodi u kršćanskoj ljubavi, tješi u trenucima žalosti i približava nas Tebi. Nažalost, mnogi je zbog svoje slabosti na tom putu izgube. Pomozi nam da se uzdamo u Tebe svim srcem i ne oslanjamo se samo na svoju razboritost. Posluži se nama kako bi i oni koji su izgubili vjeru spoznali Tvoju ljubav i vjerovali u nju. Želimo misliti na Tebe na svim svojim putevima i hoditi Tvojim stazama kako bi jednog dana zajedno s Tobom uživali u blagodatima Tvoga kraljevstva. Gospodine, pomози nam da budemo svjesni Tvoje prisutnosti u svakom trenutku svoga života. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

>>> MOTIVACIJA S NAJAVOM TEME

Nakon nekoliko trenutaka tišine, animator nastavlja.

Svjedoci smo toga da je ova pastoralna godina proglašena Godinom vjere. Upravo zato, danas ćemo razmišljati i govoriti kako o vjeri, tako i o nevjeri te njihovom međuodnosu. Sada neka svatko od vas izvuče jedan papirić, i neka u sebi pročita tvrdnju koja se na njemu nalazi, te neka o njoj par minuta razmišlja. Nakon toga svatko će od nas pročitati svoju tvrdnju na glas i onda zalijepiti na hamer papir oko pojma **VJERA**.

Hamer staviti na svima vidljivo mjesto!

>>> TVRDNJE

- Vjerujem u Boga kao što slijepac vjeruje u sunce, ne zato jer ga vidi nego zato jer ga osjeća.
- Vjerovati u Boga znači predati mu se pristajući uz svu istinu što je objavio, jer Bog je Istina.
- Vjera je nezasluženi dar Božji, dostupna onima koji je ponizno prose. Neophodna je za spasenje, sigurna jer se temelji na Božjoj riječi, djelotvorna po ljubavi.
- Ne bih vjerovao kad ne bih bio uvjeren da je razumno vjerovati.

(sv. Augustin)

- Moja riječ i moje propovijedanje nije se sastojalo u uvjerljivim riječima mudrosti, već u očitovanju Duha i snage, da se vaša vjera na oslanja na ljudsku mudrost, nego na Božju snagu.

(1Kor 2, 4-5)

- Ali kako znamo da čovjeka ne opravdava vršenje Zakona, nego samo vjera u Isusa Krista, to smo i mi prigrlili vjeru u Isusa Krista da bismo se opravdali vjerom u Krista, a ne vršenjem Zakona.

(Gal 2, 16)

- Vjeruj da bi razumio, razumi da bi vjerovao.

(sv. Augustin)

- Doista, milošću ste spašeni – po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji.

(Ef 2, 8)

- Ako ustima svojim priznaješ Isusa Gospodina i srcem svojim vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. Vjera srca postiže pravednost, a priznanje usta spasenje, jer Pismo veli: „Tko god vjeruje u nj, neće se razočarati.“

(Rim 10, 9-11)

- Vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo.

(Heb 11,1)

- Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se.

(Mk 16, 16)

- Ja – Svjetlost - dođoh na svijet da nijedan koji u mene vjeruje u tami ne ostane.

(Iv 12, 46)

- Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.

(Iv 14,6)

- Kako ste primili Gospodina Krista Isusa, tako nastavite u njemu živjeti: u njemu čvrsto ukorijenjeni, na njemu stalno naziđani i učvršćivani vjerom, kako ste poučeni, obilujte zahvalnošću.

(Kol 2, 6-7)

- Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, sigurno neće ogladnjati. Tko vjeruje u me, sigurno neće nikada ožednjati.

(Iv 6, 35)

SREDIŠNJI DIO >>> RAZGOVOR O VJERI I NEVJERI

Sada kada smo ih sve čuli, možete li izdvojiti neku koja vas se posebno dojmila? Zašto?

Dopustiti sudionicima da komentiraju i razgovaraju o tome, i poticati razgovor pitanjima.

- Kako bi bilo kada bi svaki dan bar o ovoj jednoj tvrdnji promislili?
- Mogu li nam ove tvrdnje pomoći u vjerovanju?
- Razmišljamo li uopće na takav način?
- Što nama osobno, svakome od nas, vjera znači?
- Vjerujemo li tradicionalno, jer to većina radi, ili istinski osjećamo vjeru?
- Kako bismo vjeru definirali?
- Kakav utjecaj na vaše vjerovanje ima odgoj?
- Ima li uopće odgoj veze s vjerovanjem?
- Može li čovjek sam odgajati svoju vjeru?
- Možete li navesti neke razloge zašto vjerujete ili zašto sumnjate ili zašto ne vjerovati?

Budući da smo imali tvrdnje koje smo zalijepili oko pojma VJERA, sada imamo nešto drugačiji zadatak. Izdvojite pojmove, odnosno sve asocijacije kada kažemo NEVJERA. Malo promislite jer uz svaku izgovorenu asocijaciju trebate dati objašnjenje zašto ste baš tu riječ izdvojili.

Ostaviti nekoliko trenutaka u tišini da promisle i za to vrijeme pripremiti hamer na kojem će stajati NEVJERA. Dok oni iznose asocijacije, animator ih zapisuje, ali bez objašnjenja.

Kada završe, animator nastavlja....

>>> DEBATA

Pogledajmo oba hamer papira. I „vjeru“ i „nevjeru“.

- Što u današnje vrijeme prevaguje?
- Imaju li ljudi razloga za nevjeru?
-

Promislite sami o tim razlozima dok vas ja podijelim u dvije jednake skupine.

Animator neka sudionike podijeli bilo kojom metodom u dvije jednake skupine, ali pritom treba izdvojiti dva sudionika koji će biti suci i treći neka bude svećenik - ako je prisutan; ako nije, animator preuzima tu ulogu!

Prva skupina biti će afirmacijska, a druga negacijska... Da, danas ćemo se malo „igrati“ parlaonice ili debalnog kluba. Nije važno što mislite i jeste li u „pravoj“ grupi! Vjerujem da svatko od vas zna kako se vodi debata, ipak ukratko ću reći koja su pravila! Prvo će afirmacijska grupa iznijeti u dvije minute razloge zašto biti vjernik. Zatim negacijska u dvije minute zašto ne biti vjernik. A zatim idemo na međusobno pripretanje! Suci će slušati i odrediti koja je skupina bila bolja i obrazložiti zašto?

Kada suci donesu odluku i obrazlože je, animator nastavlja s kratkim izlaganjem, nadovezujući se na odluku suca. Samim time postoje dvije varijante.

Ako pobijedi afirmacijska skupina animator može ovako započeti.

Kao što smo vidjeli, suci su odlučili da je pobijedila skupina koja je iznosila argumente zašto bi netko trebao biti vjernik. Očito su ti argumenti bili dobri. Biti vjernik ne znači zaboraviti na razum, biti vjernik ne znači samo reći: “Kako Bog da” i ne poduzimati ništa, biti vjernik ne znači ne oslanjati se na sebe.... Biti vjernik znači imati potpuno povjerenje da Bog za nas čini ono što je za nas najbolje; da nas nevolja ne mora srušiti, nego ojačati; da nam bolest može biti oslobođenje; da nam neka poteškoća može biti put prema boljemu... Biti vjernik znači ne oslanjati se samo na ljudske snage, biti vjernik znači vjerovati da je Bog sve stvorio i sve uzdržava. Biti vjernik znači imati Boga, najviše i najmoćnije Stvorenje, samog Stvoritelja za saveznika na životnom putu. Biti vjernik znači imati pouzdanje, imati nadu i imati ljubav koja samo u potpunosti od Boga dolazi. Ukratko, biti vjernik nije obaveza, već privilegija; nije nešto što me tlači ili negativno obilježava, već pečat kojim sam uronjen u vječni život. Jesam li svjestan toga svega? Zaboravim li i sam često kako je lijepo biti vjernik i vjerovati?

Ako pobijedi negacijska skupina, animator može ovako započeti.

Danas su suci odlučili da je pobijedila negacijska skupina, ona koja zastupa da nije bolje biti vjernik. Imali su bolje argumente za to danas. Možemo se možda pitati zašto je to tako? Mi smo ovdje svi vjernici, a ipak smo uspjeli naći bolje razloge zašto ne vjerovati. Nije li to malo

čudno? Postavljamo si pitanje kakvi smo mi to vjernici, je li uopće na nama to prepoznatljivo, kako ne znamo zastupati ono što vjerujemo...? Pitamo se i sramimo li se ponekad svoje vjere? Smatramo li da je za nas vjera negativno obilježje za današnje društvo? Koliko smo spremni svjedočiti svoju vjeru? Danas nam je ova negacijska skupina i otvorila oči na neki način, da uvidimo kako bismo trebali biti bolji svjedoci onoga što vjerujemo. Svjesni smo da je u današnjem društvu to teško, međutim, „Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?“ (Rim 8, 31b)

Dakle, slobodno se pitamo kakvi smo mi vjernici?

ZAVRŠNI DIO >>> SINTEZA S AKTUALIZACIJOM

Bez obzira tko je pobijedio, danas smo razmišljali o nama, vjericima, poslanicima u vinogradu Očevom. Svjesni smo činjenice da danas ima sve više onih koji ne vjeruju ili kojima vjera slabi, ima sve više onih koji se oslanjaju samo na sebe, samo na ljudske mogućnosti i dostignuća, sve više onih koji ne vjeruju da nas Bog uzdržava, sve više onih koji se priklanjaju onima koji govore da nas je Bog stvorio, ali onda prepustio da se sami „koprcamo“ u ovome svijetu... Kako ih razuvjeriti? Kako mi vjernici možemo biti ta svjetlost, ta sol koja ne da zemlja obljutavi? Kakvi trebamo biti prema onima koji ne vjeruju? Prisiliti ih na vjerovanje ili ipak nešto drugo? Pročitati ćemo sada jedan kratki tekst iz Matejeva evanđelja koji će nam dati mnoge odgovore.

Animator pročita tekst iz Mt 28, 19-20 ili zamoli nekoga od sudionika da pročita.

„Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovijedio. I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.“

Zatim nastavlja s pitanjima koja potiču razgovor sudionika.

- Što mislite, tko je izrekao ove riječi? Na što nas Krist poziva? Kako bi mi u današnje vrijeme mogli „učiniti Njegovim učenicima sve narode“?
- Snosimo li i mi onda barem dio krivnje za nevjeru nekih s obzirom da često ne svjedočimo našu vjeru na način na koji bi to trebali?

- A kakvi mi znamo često biti prema osobama nevjernicima? Puni razumijevanja i ljubavi ili puni gorčine i predrasuda?
- A na što nas Sveto Pismo poziva? (pročitati slobodno ulomak iz Ivanove poslanice (1Iv 4, 20-21): „Ako netko tvrdi: „Ljubim Boga“, a mrzi svoga brata, lažac je; jer tko ne ljubi svoga brata koga vidi, ne može ljubiti Boga koga ne vidi. Ovu zapovijed imamo od njega: tko ljubi Boga, neka ljubi i svoga brata!“)

Da bi vjera bila ljudska, mora čovjek Bogu odgovoriti dragovoljno; "stoga se nikoga ne smije siliti da prihvati vjeru protiv svoje volje; čin jevjere po samoj svojoj naravi dragovoljan". "Bog doduše zove ljude da mu služe u duhu i istini, i zato ih taj poziv veže u savjesti, ali ih ne sili (...) To se najviše pokazalo u Isusu Kristu". Krist je zaista pozivao na vjeru i obraćenje, ali na to nije nipošto silio. "Dao je svjedočanstvo zaistinu, ali je nije htio silom nametnuti onima koji su se protivili. Kraljevstvo njegovo (...) raste ljubavlju kojom Krist, na križ podignut, ljude privlači k sebi". (KKC 160)

- A što ako mi stvarno nemamo talente propovijedanja i širenja Božje riječi usmenim putem? Možemo li mi i onda nešto napraviti za našu braću kojoj treba pomoć kako bi vjerovali u Gospodina i njegovu ljubav?
- Kako komentirate izreku Victora Huga: „Mora biti i takvih ljudi koji će moliti za one koji nikada ne mole.“? Nije li ta molitva jasan znak naše ljubavi i zauzetosti za druge?

Očito je da je svatko od nas pozvan širiti Radosnu vijest, i to na način za koji smo nadareni, odnosno koristeći se talentima koje nam je Gospodin darovao. Naše je pokazati vjeru i pouzdanje u Gospodina, te će onda sve ići svojim tokom. Istina, biti će puno prepreka i nevolja na tom putu, ali „...da nam je i dolinom smrti proći, zla se mi ne bojimo jer On je s nama...“ Za mali poticaj čujte riječi jedne prave evangelizatorice i žene koja je cijeli život provela u živoj vjeri i gorućoj ljubavi – Majke Terezije: „Često možeš vidjeti žice duž ulica. Prije nego što kroz njih prođe struja, nema svjetla. Žica, to smo ti i ja! Struja je Bog! Mi imamo moć pustiti da kroz nas prođe struja i tako unijeti u svijet svjetlo – Isusa ili se oduprijeti da budemo upotrijebljeni pa tako dopustiti da se širi mrak.“

>>> ZAVRŠNA MOLITVA

Bože, Oče naš, Tvoje je stvorenje čudesno. Sve stvoreno dolazi iz Tvoje ruke. I mene si dozvao u postojanje i dao mi zadatak u životu, zadatak što g anitko drugi ne može izvršiti.

Imam poslanje za život. Možda to poslanje na zemlji neću posve razumijeti, ali će mi jednom ipak postati jasno. Nisam bez razloga i vrijednosti pozvan u postojanje, nego kao dio velika niza, mostova između ljudi i generacija.

Gospodine Bože, povjerenom i je dobro: dovršiti Tvoje djelo, donositi mir, činiti dobro, služiti istini, živjeti Tvoju riječ gdje god da jesam i gdje god budem. Amen.

YOUCAT molitvenik „Moj zadatak“ (str. 122)